I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2022/562

af 6. april 2022

om ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013 og (EU) nr. 223/2014 for så vidt angår samhørighedsaktionen for flygtninge i Europa (CARE)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 175, stk. 3, og artikel 177,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([1]),

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ([2]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den Russiske Føderations nylige militære aggression mod Ukraine og den igangværende væbnede konflikt har grundlæggende ændret sikkerhedssituationen i Europa. Som følge af denne militære aggression står Unionen og navnlig dens østlige regioner over for en betydelig tilstrømning af personer. Dette udgør en yderligere udfordring på et tidspunkt, hvor medlemsstaternes økonomier stadig er ved at komme sig efter virkningerne af covid-19-pandemien.

(2) Medlemsstaterne kan allerede nu under deres samhørighedspolitiske programmer finansiere en bred vifte af investeringer til håndtering af migrationsudfordringer under Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) og Den Europæiske Socialfond (ESF), herunder under de supplerende midler, der stilles til rådighed som genopretningsbistand til samhørighed og Europas territorier (REACT-EU), for at yde bistand til fremme af kriseafhjælpning i forbindelse med covid-19-pandemien og dens sociale konsekvenser og for at forberede en grøn, digital og modstandsdygtig genopretning af økonomien. Foranstaltningerne kan omfatte investeringer inden for områderne social inklusion, sundhed, uddannelse, beskæftigelse, boliger og børnepasning, bl.a. via investeringer i infrastruktur, genopretning af forsømte byområder, foranstaltninger til at reducere migranters fysiske og uddannelsesmæssige isolation og virksomhedsetablering. Medlemsstaterne kan omdirigere resterende midler inden for deres programmer for at håndtere sådanne migrationsudfordringer. Endvidere kan Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede (FEAD) kan anvendes til at yde fødevarehjælp og elementær materiel bistand til personer, herunder tredjelandsstatsborgere, der er berørt af Den Russiske Føderations militære aggression.

([1]) Udtalelse af 23.3.2022 (endnu ikke offentliggjort i EUT).
([2]) Europa-Parlamentets holdning af 24.3.2022 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 4.4.2022.

(3) Mens de supplerende midler, der tilvejebringes under REACT-EU, allerede kan udnytte en række fleksible gennemførelsesordninger, er det nødvendigt at gøre anvendelsen af midler fra EFRU, ESF og FEAD fra den flerårige finansielle ramme for 2014-2020 mere fleksibel. I betragtning af at det haster med at tackle de migrationsmæssige udfordringer, der er en følge af Den Russiske Føderations militære aggression mod Ukraine, bør udgifter til operationer, der imødegår disse udfordringer, være støtteberettigede fra startdatoen for den militære aggression. Desuden bør fleksibiliteten med hensyn til, hvordan EFRU og ESF kan anvendes, øges for sådanne operationer, således at de midler, der er til rådighed i programmerne, kan anvendes hurtigt, forudsat at den pågældende operation er i overensstemmelse med det operationelle program med eventuelt nødvendige ændringer. Denne fleksibilitet bør være et supplement til de muligheder for supplerende finansiering af foranstaltninger, der allerede er fastsat. Der bør også indføres forenklede rapporteringsordninger vedrørende oplysningerne om deltagerne i disse operationer.

(4) For at sikre, at berørte personer straks kan modtage bistand under FEAD, bør medlemsstaterne have mulighed for at ændre visse elementer i operationelle programmer, der støttes af FEAD, uden at det forudsætter en vedtagelse af en kommissionsafgørelse.

(5) Den støtte, der ydes under samhørighedspolitikken, bør navnlig supplere tiltag, der finansieres under Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden, for at maksimere virkningen af de disponible midler.

(6) Medlemsstaterne er på en hidtil uset måde blevet påvirket af konsekvenserne af covid-19-pandemien. Pandemiens samlede indvirkning har lagt et meget stort pres på medlemsstaternes budgetter på grund af den pludselige og betydelige stigning i de offentlige investeringer, der er nødvendige i deres sundhedssystemer og andre sektorer i deres økonomier. Der var også risiko for forstyrrelse af den støtte, der blev ydet til de socialt dårligst stillede. Dette har skabt en ekstraordinær situation, som skulle imødegås med specifikke foranstaltninger.

(7) For at reagere på konsekvenserne af covid-19-udbruddet blev Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1301/2013 ([3]) og (EU) nr. 1303/2013 ([4]) ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/460 ([5]) for at give mulighed for mere fleksibilitet i gennemførelsen af programmer, der støttes af EFRU, ESF og Samhørighedsfonden (fondene) samt af Den Europæiske Hav- og Fiskerifond. Da de alvorlige negative virkninger af denne krise for Unionens økonomier og samfund imidlertid forværredes, blev begge forordninger ændret igen ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/558 ([6]).

For at reagere på covid-19-krisens konsekvenser for de socialt dårligst stillede blev Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 223/2014 ([7]) desuden ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/559 ([8]) for at indføre specifikke foranstaltninger for FEAD med henblik på at håndtere udbruddet af covid-19. Disse ændringer har tilvejebragt ekstraordinær yderligere fleksibilitet, således at medlemsstaterne kan koncentrere sig om den nødvendige reaktion på den hidtil usete krise, ved at øge muligheden for at mobilisere ikkeudnyttet støtte fra

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1301/2013 af 17. december 2013 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og om særlige bestemmelser for målet om investeringer i vækst og beskæftigelse og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1080/2006 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 289).

([4]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320).

([5]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/460 af 30. marts 2020 om ændring af forordning (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013 og (EU) nr. 508/2014 for så vidt angår særlige foranstaltninger til mobilisering af investeringer i medlemsstaternes sundhedssystemer og andre dele af deres økonomier som reaktion på covid-19-udbruddet (investeringsinitiativ som reaktion på coronavirusset) (EUT L 99 af 31.3.2020, s. 5).

([6]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/558 af 23. april 2020 om ændring af forordning (EU) nr. 1301/2013 og (EU) nr. 1303/2013 for så vidt angår særlige foranstaltninger med henblik på at give ekstraordinær fleksibilitet med hensyn til anvendelsen af de europæiske struktur- og investeringsfonde som reaktion på covid-19-udbruddet (EUT L 130 af 24.4.2020, s. 1).

([7]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 223/2014 af 11. marts 2014 om Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede (EUT L 72 af 12.3.2014, s. 1).

([8]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/559 af 23. april 2020 om ændring af forordning (EU) nr. 223/2014, for så vidt angår indførelsen af specifikke foranstaltninger til håndtering af udbruddet af covid-19 (EUT L 130 af 24.4.2020, s. 7).

fondene og ved at forenkle de proceduremæssige krav i forbindelse med programgennemførelsen og med henblik på at imødekomme behovet for en hurtig reaktion på denne krise. En efterfølgende ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013, der blev indført ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/2221 ([9]), stillede betydelige supplerende midler til rådighed som REACT-EU med henblik på at yde bistand til fremme af kriseafhjælpning i forbindelse med covid-19-pandemien og dens sociale konsekvenser og til forberedelse af en grøn, digital og modstandsdygtig genopretning af økonomien.

Som led i samme pakke blev forordning (EU) nr. 223/2014 også ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/177 ([10]) for at gøre det muligt for medlemsstaterne at mobilisere disse supplerende midler til de socialt dårligst stillede i forbindelse med gennemførelsen af FEAD.

(8) Selv om den fleksibilitet og de supplerende midler, der er fastsat for programmeringsperioden 2014-2020, har hjulpet medlemsstaterne i deres kriseberedskab og genopretningsindsats, har fremkomsten af nye coronavirusvarianter, navnlig omikronvarianten, samt den omfattende stramning af restriktionerne i sidste kvartal af 2021 fortsat haft alvorlige negative konsekvenser for medlemsstaternes økonomier og samfund og hæmmet en normal gennemførelse af samhørighedspolitikkens programmer og programmer, der støttes af FEAD. Den Russiske Føderations nylige militære aggression og de deraf følgende migrationsstrømme har forværret disse virkninger og risikerer at underminere genopretningen af Unionens økonomi yderligere. I overensstemmelse med den mulighed, der er omhandlet i forordning (EU) 2020/558, er det derfor nødvendigt at fastsætte en ekstraordinær forlængelse af en af de foranstaltninger, der er indført ved nævnte forordning, nemlig muligheden for at anvende en medfinansieringssats på 100 % for regnskabsåret 2020/2021 til det følgende regnskabsår.

(9) Med henblik på at lette byrden for de offentlige budgetter, der opstår i forbindelse med behovet for at reagere på krisesituationen, fremskynde programgennemførelsen og muliggøre de nødvendige investeringer til genopretning af regioner bør medlemsstaterne derfor ekstraordinært have mulighed for at anvende en medfinansieringssats på 100 % i et program, der støttes af EFRU, ESF, Samhørighedsfonden eller FEAD, også for regnskabsåret 2021/2022.

(10) For at overholde betalingslofterne i den flerårige finansielle ramme for 2022 og 2023 bør der for disse år fastsættes et loft for betalinger, der følger af anvendelsen af medfinansieringssatsen på 100 % under EFRU, Samhørighedsfonden eller ESF. Betalinger, der ikke kan foretages som følge af anvendelsen af disse lofter, bør betales af Kommissionen ved førstkommende lejlighed, forudsat at der er midler til rådighed, enten ved godkendelse af regnskaberne eller ved efterfølgende betalinger. Sådanne udskudte betalinger bør ikke påvirke godkendelsen af regnskaberne eller have nogen anden virkning.

(11) I betragtning af at anvendelsen af medfinansieringssats på 100 % ikke i væsentlig grad vil påvirke indholdet af de operationelle programmer i sig selv, er det hensigtsmæssigt at tillade en hurtig gennemførelse heraf, uden at der er behov for en kommissionsafgørelse om godkendelse af medlemsstaternes ændring af de finansielle opstillinger for det operationelle program. Medlemsstaten bør dog underrette om de reviderede finansielle opstillinger forud for indgivelsen af den endelige betalingsanmodning for regnskabsåret. Eventuelle konsekvensændringer, herunder af indikatorernes værdier, kan foretages som led i en efterfølgende programændring efter regnskabsårets afslutning.

(12) Målet for denne forordning, nemlig at indføre fleksibilitetsforanstaltninger i forbindelse med støtte fra fondene, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af den foreslåede handlings omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

([9]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/2221 af 23. december 2020 om ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013 for så vidt angår supplerende midler og gennemførelsesordninger med henblik på at yde bistand til fremme af kriseafhjælpning i forbindelse med covid-19-pandemien og dens sociale konsekvenser og til forberedelse af en grøn, digital og modstandsdygtig genopretning af økonomien (REACT-EU) (EUT L 437 af 28.12.2020, s. 30).

([10]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/177 af 10. februar 2021 om ændring af forordning (EU) nr. 223/2014, for så vidt angår indførelsen af specifikke foranstaltninger til imødegåelse af krisen forbundet med udbruddet af covid-19 (EUT L 53 af 16.2.2021, s. 1).

(13) Forordning (EU) nr. 1303/2013 og (EU) nr. 223/2014 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(14) I betragtning af det hastende behov for at imødegå de migrationsmæssige udfordringer, der er en følge af Den Russiske Føderations militære aggression, og den fortsatte folkesundhedskrise som følge af covid-19-pandemien bør der ske fravigelse af den periode på otte uger, der er omhandlet i artikel 4 i protokol nr. 1 om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til TEU, traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab.

(15) I betragtning af behovet for at give medlemsstaterne mulighed for at ændre deres programmer i så god tid, at de kan drage fordel af anvendelsen af medfinansieringssatsen på 100 % for regnskabsåret 2021/2022, bør denne forordning træde i kraft hurtigst muligt, dvs. dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013

I forordning (EU) nr. 1303/2013 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 25a indsættes følgende stykke:

»1a. Uanset artikel 60, stk. 1, og artikel 120, stk. 3, første og fjerde afsnit, kan der anvendes en medfinansieringssats på 100 % på udgifter, der er anmeldt i betalingsanmodninger i det regnskabsår, der begynder den 1. juli 2021 og slutter den 30. juni 2022, for en eller flere prioritetsakser i et program, der støttes af EFRU, ESF eller Samhørighedsfonden.

Uanset artikel 30, stk. 1 og 2, og artikel 96, stk. 10, kræver anvendelsen af medfinansieringssatsen på 100 % ikke, at Kommissionen træffer afgørelse om godkendelse af en programændring. Medlemsstaten underretter Kommissionen om de reviderede finansielle opstillinger efter overvågningsudvalgets godkendelse. Medfinansieringssatsen på 100 % anvendes kun, hvis Kommissionen underrettes om de finansielle opstillinger inden indgivelsen af den endelige anmodning om en mellemliggende betaling for det regnskabsår, der begynder den 1. juli 2021 og slutter den 30. juni 2022, jf. artikel 135, stk. 2.

De samlede supplerende betalinger som følge af anvendelsen af medfinansieringssatsen på 100 % må ikke overstige 5 mia. EUR i 2022 og 1 mia. EUR i 2023.

Kommissionen foretager mellemliggende betalinger ved at anvende den medfinansieringssats, der gælder for de pågældende prioriterede akser inden den underretning, der er omhandlet i andet afsnit. Uanset artikel 135, stk. 5, betaler Kommissionen de supplerende beløb, der fremkommer ved anvendelsen af medfinansieringssatsen på 100 % efter modtagelsen af alle endelige anmodninger om mellemliggende betalinger for regnskabsåret 2021/2022, om nødvendigt på pro rata-basis for at overholde lofterne fastsat i tredje afsnit.

Uanset artikel 139, stk. 7, betales de resterende beløb, der fremkommer ved anvendelsen af medfinansieringssatsen på 100 %, og som på grund af lofterne i tredje afsnit ikke kan betales efter godkendelsen af regnskaberne, i 2024 eller senere.«

2) I artikel 65, stk. 10, indsættes følgende afsnit:

»Uanset stk. 9 er udgifter til operationer til håndtering af de migrationsmæssige udfordringer, der er en følge af Den Russiske Føderations militære aggression, støtteberettigede fra den 24. februar 2022.«

3) I artikel 98 tilføjes følgende stykke:

»4. Operationer til håndtering af de migrationsmæssige udfordringer, der er en følge af Den Russiske Føderations militære aggression, kan finansieres enten af EFRU eller ESF på grundlag af de regler, der gælder for den anden fond.

I sådanne tilfælde programmeres disse operationer under en særlig prioritetsakse i denne anden fond, der bidrager til dens tilsvarende investeringsprioriteter.

Hvis data om deltagere skal indberettes for operationer under den særlige prioritetsakse, der er omhandlet i andet afsnit, baseres disse data på informerede estimater og begrænses til det samlede antal støttede personer og antallet af børn under 18 år.

Dette stykke finder ikke anvendelse på programmer under målet om europæisk territorialt samarbejde.«

Artikel 2

Ændring af forordning (EU) nr. 223/2014

I forordning (EU) nr. 223/2014 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 9, stk. 4, tilføjes følgende afsnit:

»Første og andet afsnit finder også anvendelse med henblik på ændring af elementer i et operationelt program, der adresserer migrationsmæssige udfordringer, der er en følge af Den Russiske Føderations militære aggression.«

2) I artikel 20 indsættes følgende stykke:

»1b. Uanset stk. 1 kan der anvendes en medfinansieringssats på 100 % for de udgifter, der angives i betalingsanmodninger i det regnskabsår, der begynder den 1. juli 2021 og slutter den 30. juni 2022.

Uanset artikel 9, stk. 1, 2 og 3, kræver anvendelsen af medfinansieringssatsen på 100 % ikke, at Kommissionen træffer afgørelse om godkendelse af en programændring. Medlemsstaten underretter Kommissionen om de reviderede finansielle opstillinger, der er omhandlet i afsnit 5.1 i modellerne for operationelle programmer i bilag I. Medfinansieringssatsen på 100 % anvendes kun, hvis Kommissionen underrettes om de finansielle opstillinger inden indgivelsen af den endelige anmodning om en mellemliggende betaling for det regnskabsår, der begynder den 1. juli 2021 og slutter den 30. juni 2022, jf. artikel 45, stk. 2.«

3) I artikel 22, stk. 4, tilføjes følgende afsnit:

»Uanset første afsnit er udgifter til operationer til håndtering af migrationsmæssige udfordringer, der er en følge af Den Russiske Føderations militære aggression, støtteberettigede fra den 24. februar 2022.«

Artikel 3

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 6. april 2022.

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
R. METSOLA	C. BEAUNE
Formand	*Formand*